

FRANSIZCA

İLK

ADIM

Ferhat YILDIZ

**Bu eserin her türlü yayım ve
dağıtım hakkı Ferhat
YILDIZ'A aittir.**

E-Mail ferhatyildiz@mail.com

www.ferhatyildiz.ticiz.com

ÖNSÖZ

Kitaplarımı yazarken bana inancını kaybetmeyen arkadaşlarıma, bugüne kadar bana her zaman destek olmuş olan kardeşlerim Nilgün, Sibel, Olcay ve annem Nazlı Yıldız ile Babam Kasım Yıldız'a, Kerstin Frühwirth ve adını buraya sığdıramadığım bütün arkadaşlarıma Teşekkür ederim.

DİL NASIL ÇALIŞILMALI

İnsan beyni bilgisayara benzer ama tabi bazı farklılıklar da vardır. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki insanların farklı hafıza türleri vardır. Bu sebepten dolayı birinin çok kolay öğrendiği bir konuyu başka biri öğrenmekte zorluk çekebilir. Birisi bir şarkıyı bir kere dinleyip arkasından kendisi ezbere söyleyebilirken, benim gibi birinin bunun için özel bir çaba sarf etmesi gerekir. Yani içinizden bazıları bir dili çok hızlı öğrenirken bazılarınız bu konuda yavaş ilerleyebilirsiniz. Ama ümitsizliğe hiç kapılmayın eğer bu yazdıklarımı şu an okuyabiliyorsanız annenizden de olsa bir dil öğrenmişsiniz demektir ve başka bir dili de öğrenebilirsiniz.

İnsan beyni bir bilgisayardaki gibi ana (kalıcı) bellek ve ön (geçici) bellek olmak üzere iki kısımdan oluşur. İnsanoğlu yaşadığı gördüğü okuduğu hiçbir şeyi unutmaz aslında, tek sorun beyinde nerede kayıt altına alındığının bilinmemesidir. Beyinde nöron adı verilen hücreler vardır ve bu hücrelerin sayısı milyarlarla ölçülür. Bu nöron adı verilen hücrelerin bir ağaç dalları ve kökleri gibi uzanan uzantıları vardır. Bu uzantılar diğer nöron hücreleriyle bağlantı halindedir. Elektriksel sinyallerle kendi aralarında veri alışverişi yapmaktadırlar. Biz ne kadar kitap okur, beyin geliştirici aktiviteler yaparsak beyindeki nöron sayısında o oranda artar. Size bugüne kadar bir dil öğrenmenin zor olduğu, matematiğin zor olduğu, fiziğin zor olduğu, hayatta bir çok şeyin zor olduğu gibi şeyler dikte edilmiştir. Siz de bir süre sonra bu söylenenlere inanmışsınızdır ve kendinizi artık nasıl olsa zor ben öğrenemem diye avutur durursunuz. Bugün ana dilimle beraber 8 dil konuştuğumu söylediğimde insanlar önce yalan söylediğimi sonra gerçekten konuştuğumu gördüklerinde ise dahi olduğumu düşünmektedirler. Çocukluk arkadaşlarım ise lise yıllarında orta halli bir öğrenci olan benim nasıl olurda yıllar sonra bir süperman'a dönüştüğüme kendileri de hayret ederler. Halbuki benim böyle olmamın iki küçük sırrı var

1. Çok tekrar
2. Çok tekrarı yapacak disiplin.

Bilinmeyenden korkarız ya da bilinmeyenin zor olduğunu sanırız. Sorun bilinmeyene neresinden ve nasıl başlayacağımızdır. Bugüne kadar yazılan dil kitapları öğrenmedeki en temel öge olan tekrar üzerine kurulmadığı, bir ev inşa eder gibi temelden çatıya doğru gitmediği için dil öğrenen öğrenciler çok zorlanırlar. Bazıları karşılıklarına çıkan bir sürü gramer kuralını kafalarında bir yere oturdamadıkları için dil öğrenmeyi bırakırlar. Bugüne kadar bir çok dil kitabı satın aldım ve binlerce lirayı dil öğrenmek için harcadım. Satın aldığım kitapların çoğunu çöpe atmak zorunda kaldım çünkü bana hiçbir yarar sağlamıyorlardı. Gittiğim kurslarda hiçbir şey anlamadım çünkü bana kitaplardaki gibi günlük hayattan uzak olan bir dil öğretmeye çalışıyorlardı ve en önemsiz ama en zor olan yerden başlıyorlardı. Elimde geriye kalan kitapların iyi yönlerini bir araya getirerek ve sürekli tekrar ederek dil öğrenmede uzun zamanda da olsa başarılı oldum. Elinizdeki bu kitap sizlere tek bir kitaptan öğretilen dil öğretmeyi hedeflemektedir. Tek yapmanız gereken baştan başlayarak okumak ve sürekli ileri gitmektedir. Anlamaya gayret etmeyin sadece okuyun beyniniz dil öğrenme işini siz isteseyinizde istemesenizde eğer okumaya devam ederseniz yapacaktır. Siz tekrar ettikçe beyinde yeni nöronlar oluşacaktır ve beyin bilgiler çok kullanıldığında dolayı nereye kaydettiğini bulmak için bir yol oluşturulacaktır. Siz tekrar ettikçe ilk başta bir kağıt hızında olan veri alışverişi tekrar sayısı arttıkça ışık hızına çıkacaktır. Bu kitaptan çalışırken sözlük kullanmanıza gerek yok. Alıştırma yapmanıza gerek yok. Artı hikaye kitabı almanıza gerek yok. Gramer kitapları almanıza gerek yok. Pratik konuşma kitapları almanıza gerek yok. Hepsi sizin bir dili kolay öğrenmeniz için bir araya toplanmıştır. Unutmayın çok tekrar ve çok tekrarı yapacak disiplin işin tek anahtarıdır. Hepinize başarılar dilerim.

Ferhat Yıldız

İÇİNDEKİLER

Fransız alfabesi	7	Sans	128
Günlük konuşma kalıpları	10	Parce que/car/puisque/comme	129
Fransızca ilk adım	13	Tümcenin öğeleri	133
Fransızcada olumsuz cümle yapımı	14	N'importe...	135
Soru yapma	16	Prendre/manger/boir	136
Est-ce que	16	Les repas (okuma parçası)	140
Avec	22	La nourriture (okuma parçası)	141
Apprendre	26	Le petit déjeuner (okuma parçası)	141
De	27	Jouer/faire	142
Pour	31	Sortir	144
Comprendre	33	Monter	145
Appeler	36	Descendre	146
Rien ne	38	Samedi après-midi (okuma parçası)	147
Faire	38	Cesser	148
L'article	39	Ecouter	149
Etre	40	Ouvrir	150
Belirsiz tanım edatı un, une, de	43	Fermer	151
L'article indefini	45	De, à	151
L'article defini	47	On	153
Fransızcada isimler	48	Kendini anlatma	156
À qui?	48	Pour	160
Les jours de la semaine	56	Sans	162
Les mois de l'année	57	Au lieu de	163
Les saisons	58	Devoir conditionnel	163
Les directions	58	Voir	165
L'adjectif	58	Lire/crire	166
Celui, celle	64	La chambre de burak et de kaan	167
Cette	66	Notre maison (okuma parçası)	170
Chaque	67	Je suis patrick (okuma parçası)	171
Quel, quelle	68	Je m'appelle anne-sophie (okuma parçası)	171
Fransızcada isimleri çoğul yapmak	69	Je suis louise (okuma parçası)	172
İyelik sıfatları çoğul hali	71	Benim adım bradley (okuma parçası)	172
Tout	75	Yaşadığım yer (okuma parçası)	173
Habiter	76	Önemli edatlar	175
Vivre	76	Par	175
Rester	77	Ainsi	176
Impératif	78	Alors	176
Il y a	81	Donc	177
Aimer	85	Après	178
Avoir	92	Ensuite	179
Connaître	97	Puis	179
Trouver	99	Il s'agit de	180
Chercher	104	Contre	181
Le chapeau échappé (okuma parçası)	106	Sauf	182
Bonjour à tout le monde (okuma parçası)	107	Vers –envers	183
Verbes auxiliaires	108	Jusqu' à	184
Pouvoir	109	Aimer bien	185
Aller&venir	112	Achéter/vendre	186
Ils voyagent comment?	115	Une semaine de moi (okuma parçası)	188
Les pays	117	Le marchand de glaces (okuma parçası)	188
Les langues	117	Futur proche	189
Vouloir	118	Voici les projets pour demain	191
Devoir	120	Cher grand-père (okuma parçası)	192
Vouloir (conditionnel)	124	Qu'est-ce que tu vas faire dans la vie ?	192
Penser	126	Salut kaan! (okuma parçası)	193

Passé composé	195	Depuis/pendant/pour	277
Je m'appelle david beckham.(okuma parçası)	201	Après & derrière	279
Le week-end dernier (okuma parçası)	202	En	279
Deux frères (okuma parçası)	202	Entre	283
Salut !! (okuma parçası)	203	Par	284
Je m'appelle sylvain. (okuma parçası)	204	Sur	284
Anniversaire (okuma parçası)	208	Et... Et	285
Les aventures d'un petit poussin	209	Ou... Ou	286
Choisir	211	Soit... Soit	286
Perdre	212	Ne... Ni... Ni ne ... ne de	286
Dépenser	213	Le Paricipe	288
Mettre	214	Imparfait	290
Commencer	215	Passe composé & imparfait	294
Entendre	217	Y & en	299
Demander	218	Olumsuz düşünce bildirme	304
Repondre	219	Il y a eu un cambriolage! (okuma parçası)	306
Téléphoner	220	Ne ...pas / ne ... plus	307
Attendre	220	Ne plus, ne rien	308
Dönüşlü fiiller	221	Passé récent	309
Il faut	229	Edatlardan oluşan deyimler	311
Il reste	230	À cause de	311
Il vaut mieux	230	A force de	312
Il s'agit de	231	Afin de	312
Avoir beau	231	À la faveur de	313
Avoir l'air + sıfat	231	À côté de	313
Ça vous dit ? / ça vous dirait de... ?	231	Comme	314
Partir	233	Quand/lorsque/lors de/pendant	319
Le futur simple	235	Même, mêmes	322
Adverbes de quantité	241	Tout	323
Comparaison des adjectifs	245	Le passe simple	327
Le degré positif	245	Passé simple	332
Le degré comparatif	245	Celui, celle, ceux, celles	336
Le comparatif d'égalité	246	İşaret zamirleri ce, ceci, cela, ca	338
Le comparatif d'infériorité	247	Si	340
Le comparatif de supériorité	248	Le plus-que-parfait	343
Le degré superlatif	249	Le futur antérieur	347
Le superlatif relatif	249	Conditionnel present	349
Le supérlatif absolu	251	Le Conditionnel Passé	355
Trop/tres	252	Je voudrais un hôtel (okuma parçası)	358
Kurala uymayan sıfat dereceleri	253	Amener, emmener, apporter, emporter	364
Comparatif avec un nom	254	Le subjonctif present	365
Comparatif avec un verbe	254	Le subjonctif passé	366
L'adjectif numéral	255	Subjonctif	367
Yılları gösteren sayılar	257	Différences d'opinion (okuma parçası)	369
Saatler	258	Impératif passé	376
Nominaux ordinaux	260	(okuma parçaları)	379-424
Combien ?	261		
Fois	263		
Plaire	264		
Manquer	265		
De	267		
A	272		
Avant/ devant	274		
Chez	275		
Dans	276		

Alphabet Français Fransız Alfabeti

Fransızca alfabetiyle ve yazım kurallarıyla ilgili bir şey söylemek gerekirse biz Türkler için bir kabus olduğunu söylemem gerekir. Fransızca gramer yapısı yazılıp okunmasından kat kat daha kolaydır. Aynı şekilde okunan bir çok kelime yazılışta farklılık gösterebilir. Düşünün ki Rusça yazıp okumak bana göre Fransızca yazıp okumaktan daha kolaydır. Şimdi Fransızca dilinde ki harfleri görelim. Fransızca dilinde 26 harf bulunmaktadır. Fransızcadaki harfler ve okunuşları şöyledir;

A	a
B	be
C	se
D	de
E	ö
F	ef
G	je
H	aş
I	i
J	ji
K	ka
L	el
M	em
N	en
O	o
P	pe
Q	kü
R	er
S	es
T	te
U	ü
V	ve
W	dublve
X	iks
Y	igrek
Z	zed

Bu harflerden a e i o u y harfleri les voyelles (le voyel) yani sesli harflerdir. “y” harfi yerine göre sesli yerine göre sessiz olabilmektedir.

Les voyelles (le voyel)'in dışında kalan harfler les consonnes (le konson) olarak adlandırılmaktadır, yani sessiz harflerdir.

FRANSIZCADA ÖZEL KARAKTERLER

Fransa alfabesinde bunların dışında Türkçede olduğu gibi bildiğimiz harflere eklenen özel işaretlerle oluşan biraz değişik telaffuz edilen harfler ve biraz değişik yazılan karakterler vardır bunlar şöyledir;

é è à ù ç û ù ë ï

Bunlardan en fazla kullanılanlar é è à dır. Ayrıca büyük ç harfi fransızcada kullanılmamaktadır.

Bazı harflerin yanyana gelmesiyle genelde aşağıdaki okunuşlar kullanılır.

C harfi a - o - u önünde “k” okunur.

- Le camarade (lö kamarad) - arkadaş
- La cuisine (la kuizin) - mutfak
- Le commerce -(lö komers)- iş - (ticaret
- La colère - (la koleeğ)-öfke

C harfi e ve i önündeysse s okunur.

- Céder -(sede) -bırakmak
- Le centre (lö santğ)-merkez
- Le cinéma -(lö sinema) -sinema

G harfi a ve o , u önünde g okunur.

- La guitare (la gitağ)-gitar
- La goutte (la gut)-damla

- La gorge (la gorj)-gırtlak
- Le gamin (lö gamen) -çırak

G harfi e ve i önünde ise j okunur.

- Le gilet (lö jile) yelek)
- Le gendarme (lö jandarm)

au (o) diye okunur.

- chaud (şo) -sıcak

eau (o) okunur.

- tableau (tablo)

eu (ö) diye okunur.

- professeur (profesör) -öğretmen

ou (u) diye okunur.

- souci (susi)

oi (ua) diye okunur.

- bois (bua)

oeu (ö) diye okunur.

Günlük konuşma kalıpları

Fransızca derslerimize başlamadan önce günlük hayatta gün içerisinde çok sıkça kullandığımız konuşma kalıplarını öğrenmek yararımıza olacaktır.

Bonjour	(bonjur)	İyi günler
Bonsoir	(bonsuar)	İyi akşamlar
Salut, bonjour	(salü)	Merhaba
Salut, au revoir	(orevuar)	Hoşça kal
Bonne nuit	(bonnui)	İyi geceler
Bonjour		Günaydın
Au revoir		Görüşmek üzere
A demain	(adömen)	Yarın görüşürüz.
A bientôt	(abiento)	Yakında görüşürüz.
A tout à l'heure	(a tut a lör)	Sonra görüşürüz.
Tu t'appelles comment?		Senin adın ne?
Comment vous appelez vous?		Sizin adınız nedir?
Je m'appelle Kaan.		Benim adım Kaan'dır.
Enchanté	(anşante)	Memnun oldum.
Oui	(vui)	Evet
Non	(no)	Hayır
S'il te plait, s'il vous plait.		Lütfen
Comment vas-tu ? Ca va ?		Nasılsın?
Comment allez-vous ? Ca va ?		Nasılsınız?
Très bien	(trebiyen)	Çok iyi
Comme ci- comme ça.		Şöyle böyle
Mal	(mal)	Kötü
Pas bien	(pabiyen)	İyi değil
Ca va	(sava)	İdare eder
Je suis désolé.	(jö sui dezole)	Üzgünüm.
Je vous demande pardon.		Afedersiniz
Merci, merci beaucoup.		Teşekkür ederim.
Je t'en prie.	(jö tan pri)	Bir şey değil.

D'où venez-vous ?	(deu vöne vu)	Siz nereden geliyorsunuz?
Tu viens d'où	(tu viyan deu)	Sen nereden geliyorsun?
Je viens d'Izmir.	(jö viyan deizmir)	Ben İzmir'den geliyorum.
Tu habites où?	(tu abit u)	Sen nerede oturuyorsun?
Où habitez-vous ?	(u abite vu)	Siz nerede oturuyorsunuz?
J'habite à Antalya.	(Jabit a Antalya)	Ben Antalya'da oturuyorum.
Quel âge avez-vous ?		Siz kaç yaşındasınız?
Quel âge as-tu ?	(kel aj atü)	Sen kaç yaşındasın?
J'ai 34 (trente quatre) ans.		Ben 34yaşındayım.
Parlez-vous français ?	(Parle vu franse)	Siz Fransızca konuşuyor musunuz?
Parles-tu anglais ?	(Parltü angle)	Sen İngilizce konuşuyor musun?
Je ne parle pas français.		Ben Fransızca konuşmuyorum.
Comprenez-vous ?	(kompröne vu)	Anlıyor musunuz?
Comprends-tu ?	(kompran tü)	Anlıyor musun?
Je comprends.	(jö kompran)	Anlıyorum.
Je ne comprends pas.	(jö nö komprand pa)	Ben anlamıyorum.
Je sais.	(jö se)	Ben biliyorum.
Je ne sais pas.	(jö nö se pa)	Ben bilmiyorum.
J'ai oublié.	(je ubliye)	Ben unuttum.
J'ai faim.	(je fam)	Ben açım.
J'ai soif.	(je suaf)	Ben susadım.
Je suis malade.	(jö sui malad)	Ben hastayım.
Je suis fatigué.	(jö sui fatige)	Ben yorgunum.
Je t'aime.	(jö tem)	Seni seviyorum.
Bonne chance !	(bon şans)	Bol şans!
Bienvenue	(biyanvenü)	Hoş geldin!
Tous mes vœux de bonheur		Tebrikler!

0	zero	(ziro)	14	quatorze	(katorz)
1	un	(an)	15	quinze	(kinz)
2	deux	(dö)	16	seize	(sez)
3	trois	(trua)	17	dix-sept	(dizset)
4	quatre	(katr)	18	dix-huit	(dizvit)
5	cinq	(sank)	19	dix-neuf	(diznöf)
6	six	(siz)	20	vingt	(van)
7	sept	(set)	30	trente	(trant)
8	huit	(vit)	40	quarante	(karant)
9	neuf	(nöf)	50	cinquante	(sankant)
10	dix	(diz)	60	soixante	(suzant)
11	onze	(onz)	70	soixante-dix	(suzantdiz)
12	douze	(duz)	80	quatre-vingts	(katrvan)
13	treize	(trez)	90	quatre-vingt-dix	(katrvandiz)

Fransızca İlk Adım

parler	(parle)	konuşmak
français	(franse)	Fransızca
turc	(törk)	Türkçe
peu	(pö)	biraz
bien	(biyan)	iyi
mal	(mal)	kötü
Parler français		Fransızca konuşmak
Parler turc		Türkçe konuşmak
Parler bien		İyi konuşmak
Parler mal		Kötü konuşmak
Parler bien turc		İyi Türkçe konuşmak
Parler mal turc		Kötü Türkçe konuşmak
Parler bien français		İyi Fransızca konuşmak
Parler mal français		Kötü Fransızca konuşmak
Très	(tre)	Çok
Très bien		Çok iyi
Très mal		Çok kötü
Parler très bien français		Çok iyi Fransızca konuşmak
Parler très mal français		Çok kötü Fransızca konuşmak
Parler très bien turc		Çok iyi Türkçe konuşmak
Parler très mal turc		Çok kötü Türkçe konuşmak
Comment	(komman)	Nasıl
Que	(ke)	Ne
Que parler ?		Ne konuşmalı?
Parler français		Fransızca konuşmalı.
Parler turc		Türkçe konuşmalı.

<p>Que parler bien ? Parler bien turc Parler mal turc</p>	<p>Ne iyi konuşmalı? İyi Türkçe konuşmalı Kötü Türkçe konuşmalı</p>
<p>Comment parler ? Parler bien Parler mal</p>	<p>Nasıl konuşmalı? İyi konuşmalı. Kötü konuşmalı.</p>
<p>Comment parler turc ? Parler bien turc Parler mal turc</p>	<p>Nasıl Türkçe konuşmalı? İyi Türkçe konuşmalı Kötü Türkçe konuşmalı</p>
<p>Comment parler français ? Parler bien français Parler mal français</p>	<p>Nasıl Fransızca konuşmalı? İyi Fransızca konuşmalı Kötü Fransızca konuşmalı</p>

Fransızcada Olumsuz Cümle Yapımı

Fransızcada olumsuzluk bildiren sözcük iki parçadan oluşur. Bunlar biraz sonra göreceğimiz “**ne...pas**” sözcükleridir. Bu ekler fiilin çekilmiş halinin önüne ve arkasına konularak fiil olumsuz hale getirilir. Türkçe’ye “**değil**” ya da cümlenin fiiline eklenen bir olumsuzluk takısı ile çevrilir.

Fransızcada yazı diliyle konuşma dili arasında bazı farklılıklar vardır. Cümleleri olumsuz hale getirirken çoğunlukla “**ne**” kelime parçacığı konuşma dilinde kullanılmaz. Ben size yazı dilinde olduğu gibi doğrusunu göstereceğim sonra “**ne**” olumsuz sözcük parçacığını konuşurken kullanıp kullanmamak size kalmış. Fiil mastar halde kullanıldığında “**ne pas**” fiilden önce gelir.

<p>ne... pas (nō pa)</p>	<p>değil, -me, -ma</p>
<p>Ne pas parler Ne pas parler français Ne pas parler turc</p>	<p>Konuşmamak Fransızca konuşmamak Türkçe konuşmamak</p>

Qui	(ki)	kim
Je	(jö)	ben
Tu	(tü)	sen
Il	(il)	o (erkek cins)
Elle	(el)	o (dişi cins)
On	(on)	o (biri), biz
Nous	(nu)	biz
Vous	(vu)	siz
Ils, elles	(il, el)	onlar

Şimdi **Parler** fiilinin şahıslara göre nasıl çekimlendiğini görelim.

Qui?	Parler
Je	parle (parl)
Tu	parles (parl)
Il	parle (parl)
Elle	parle (parl)
On	parle (parl)
Nous	parlons (parlon)
Vous	parlez (parle)
Ils, elles	parlent (parl)

Kim?	Konuşmak
Ben	konuşuyorum
Sen	konuşuyorsun
O	konuşuyor
O	konuşuyor
O, biz	konuşuyor(iz)
Biz	konuşuyoruz
Siz	konuşuyorsunuz
Onlar	konuşuyorlar

Qui parle?
Je parle.
Que parles-tu?
Je parle français.
Comment parles-tu français?
Je parle bien français.

Qui parle?
Kaan parle.
Que parle-t-il?
Il parle turc.
Comment parle-t-il turc ?
Il parle bien turc.

Kim konuşuyor?
Ben konuşuyorum.
Sen ne konuşuyorsun?
Ben Fransızca konuşuyorum.
Sen nasıl Fransızca konuşuyorsun?
Ben iyi Fransızca konuşuyorum.

Kim konuşuyor?
Kaan konuşuyor.
O ne konuşuyor?
O Türkçe konuşuyor.
O nasıl Türkçe konuşuyor?
O iyi Türkçe konuşuyor.

<p>Qui parle français? Steffi parle français. Comment parle-t-elle français? Elle parle très bien français.</p> <p>Que parles-tu? Je parle français. Comment est-ce que tu parles français? Je parle très mal français.</p> <p>Je ne parle pas. Kaan ne parle pas. Deniz parle un peu. Burak parle beaucoup.</p> <p>Nous ne parlons pas français. Vous ne parlez pas turc.</p> <p>Burak parle très bien turc. Kaan ne parle pas français. Deniz ne parle pas turc.</p>	<p>Kim Fransızca konuşuyor? Steffi Fransızca konuşuyor. O nasıl Fransızca konuşuyor? O çok iyi Fransızca konuşuyor.</p> <p>Sen ne konuşuyorsun? Ben Fransızca konuşuyorum. Sen nasıl Fransızca konuşuyorsun?</p> <p>Ben çok kötü Fransızca konuşuyorum.</p> <p>Ben konuşmuyorum. Kaan konuşmuyor. Deniz az konuşuyor. Burak çok konuşuyor.</p> <p>Biz Fransızca konuşmuyoruz. Siz Türkçe konuşmuyorsunuz.</p> <p>Burak çok iyi Türkçe konuşuyor. Kaan Fransızca konuşmuyor. Deniz Türkçe konuşmuyor.</p>
---	---

Soru Yapma

Fransızcada soru yapmak benimde öğrendiğim sırada en zorlandığım konulardan biriydi. Çünkü Fransızcada aynı soru cümlesi dört değişik şekilde yapılabiliyor. Şimdi size bunları tek tek öğretmeye çalışalım.

Est-ce que (eskö)

Est-ce que soru yapısı Fransızcada en çok kullanılan yapılardan biridir. Kullanımı kolay olduğundan dolayı çok tercih edilir. Kullanımı ise gayet basittir. Ya bir soru kelimesinden sonra koyulur ya da cümlenin başında yalnız başına soru eki olarak yerini alır. **Est-ce que** soru ekinden sonra özne yüklem yer değiştirmeden olduğu gibi yazılır.

<p>Je parle français. Est-ce que je parle français?</p> <p>Tu parles turc. Est-ce que tu parles turc ?</p> <p>Il parle bien français. Est-ce qu'il parle bien français ?</p> <p>Nous parlons mal turc. Est-ce que nous parlons mal turc?</p> <p>Nous ne parlons pas français. Est-ce que nous ne parlons pas français?</p> <p>Vous ne parlez pas turc. Est-ce que vous ne parlez pas turc?</p> <p>Oui Non</p> <p>Est-ce que tu parles français ? Oui, je parle français. Non, je ne parle pas français.</p> <p>Est-ce qu'il parle turc ? Oui, il parle turc. Non, il ne parle pas turc.</p> <p>Est-ce qu'il parle mal turc ? Oui, il parle mal turc. Non, il parle bien turc.</p> <p>Est-ce que tu parles ? Oui, je parle. Non, je ne parle pas.</p>	<p>Ben Fransızca konuşuyorum. Ben Fransızca konuşuyor muyum?</p> <p>Sen Türkçe konuşuyorsun. Sen Türkçe konuşuyor musun?</p> <p>O iyi Fransızca konuşuyor. O iyi Fransızca mı konuşuyor?</p> <p>Biz kötü Türkçe konuşuyoruz. Biz kötü Türkçe mi konuşuyoruz?</p> <p>Biz Fransızca konuşmuyoruz. Biz Fransızca konuşmuyor muyuz?</p> <p>Siz Türkçe konuşmuyorsunuz. Siz Türkçe konuşmuyor musunuz?</p> <p>Evet Hayır</p> <p>Sen Fransızca konuşuyor musun? Evet, ben Fransızca konuşuyorum. Hayır, ben Fransızca konuşmuyorum. O Türkçe konuşuyor mu? Evet, o Türkçe konuşuyor. Hayır, o Türkçe konuşmuyor.</p> <p>O kötü Türkçe mi konuşuyor? Evet, o kötü Türkçe konuşuyor. Hayır, o iyi Türkçe konuşuyor.</p> <p>Sen konuşuyor musun? Evet, ben konuşuyorum. Hayır, ben konuşmuyorum.</p>
--	---

<p>Est-ce qu'il parle ? Oui, il parle. Non, il ne parle pas.</p>	<p>O konuşuyor mu? Evet, o konuşuyor. Hayır, o konuşmuyor.</p>
<p>Fiille Öznenin Yer Değiştirmesi Yoluyla Fiilin Cümleinin Başına Getirilip Soru Yapılması.</p> <p>Burada dikkat edilmesi gereken nokta üçüncü tekil (il, elle) şahısta fiille şahıs zamiri arasında bir “-t- kaynaştırma harfinin konulduğudur. Ayrıca fiille şahıs zamiri arasında her zaman soru durumunda bir kesme işareti konulur.</p>	
<p>Tu parles turc. Parles-tu turc ?</p> <p>Il parle bien français. Parle-t-il bien français ?</p> <p>Nous parlons mal turc. Parlons-nous mal turc?</p> <p>Nous ne parlons pas français. Ne parlons-nous pas français?</p> <p>Vous ne parlez pas turc. Ne parlez-vous pas turc?</p> <p>Oui Non</p> <p>Parles-tu français ? Oui, je parle français. Non, je ne parle pas français.</p> <p>Parle-t-il turc ? Oui, il parle turc. Non, il ne parle pas turc.</p>	<p>Sen Türkçe konuşuyorsun. Sen Türkçe konuşuyor musun?</p> <p>O iyi Fransızca konuşuyor. O iyi Fransızca mı konuşuyor?</p> <p>Biz kötü Türkçe konuşuyoruz. Biz kötü Türkçe mi konuşuyoruz?</p> <p>Biz Fransızca konuşmuyoruz. Biz Fransızca konuşmuyor muyuz?</p> <p>Siz Türkçe konuşmuyorsunuz. Siz Türkçe konuşmuyor musunuz?</p> <p>Evet Hayır</p> <p>Sen Fransızca konuşuyor musun? Evet, ben Fransızca konuşuyorum. Hayır, ben Fransızca konuşmuyorum.</p> <p>O Türkçe konuşuyor mu? Evet, o Türkçe konuşuyor. Hayır, o Türkçe konuşmuyor.</p>

<p>Parle-t-il mal turc ? Oui, il parle mal turc. Non, il parle bien turc.</p>	<p>O kötü Türkçe mi konuşuyor? Evet, o kötü Türkçe konuşuyor. Hayır, o iyi Türkçe konuşuyor.</p>
<p>Parles-tu ? Oui, je parle. Non, je ne parle pas.</p>	<p>Sen konuşuyor musun? Evet, ben konuşuyorum. Hayır, ben konuşmuyorum.</p>
<p>Parle-t-il ? Oui, il parle. Non, il ne parle pas.</p>	<p>O konuşuyor mu? Evet, o konuşuyor. Hayır, o konuşmuyor.</p>

Vurgulama Yöntemiyle Soru Yapımı

Fransızcada da başka diğer dillerde olduğu gibi vurgulama yöntemiyle soru yapılır. Görünüşte normal bir cümleden bir farkı yoktur ama okunuşta sorulmak istenen nokta vurgulanarak soru şeklinde teleffuz edilir.

<p>Je parle français. Je parle français?</p> <p>Tu parles turc. Tu parles turc ?</p> <p>Il parle bien français. Il parle bien français ?</p> <p>Nous parlons mal turc. Nous parlons mal turc ?</p> <p>Nous ne parlons pas français. Nous ne parlons pas français ?</p> <p>Vous ne parlez pas turc. Vous ne parlez pas turc ?</p>	<p>Ben Fransızca konuşuyorum. Ben Fransızca mı konuşuyorum?</p> <p>Sen Türkçe konuşuyorsun. Sen Türkçe mi konuşuyorsun?</p> <p>O iyi Fransızca konuşuyor. O iyi Fransızca mı konuşuyor?</p> <p>Biz kötü Türkçe konuşuyoruz. Biz kötü Türkçe mi konuşuyoruz?</p> <p>Biz Fransızca konuşmuyoruz. Biz Fransızca konuşmuyor muyuz?</p> <p>Siz Türkçe konuşmuyorsunuz. Siz Türkçe konuşmuyor musunuz?</p>
--	--

<p>Tu parles français ? Oui, je parle français. Non, je ne parle pas français.</p> <p>Il parle turc ? Oui, il parle turc. Non, il ne parle pas turc.</p> <p>Il parle mal turc ? Oui, il parle mal turc. Non, il parle bien turc.</p> <p>Tu parles ? Oui, je parle. Non, je ne parle pas.</p> <p>Il parle ? Oui, il parle. Non, il ne parle pas.</p>	<p>Sen Fransızca konuşuyor musun? Evet, ben Fransızca konuşuyorum. Hayır, ben Fransızca konuşmuyorum.</p> <p>O Türkçe konuşuyor mu? Evet, o Türkçe konuşuyor. Hayır, o Türkçe konuşmuyor.</p> <p>O kötü Türkçe mi konuşuyor? Evet, o kötü Türkçe konuşuyor. Hayır, o iyi Türkçe konuşuyor.</p> <p>Sen konuşuyor musun? Evet, ben konuşuyorum. Hayır, ben konuşmuyorum.</p> <p>O konuşuyor mu? Evet, o konuşuyor. Hayır, o konuşmuyor.</p>
--	---

Soru Kelimesinin Cümlelerin Sonuna Getirilip Soru Yapılması

Genelde Avrupa dillerinde soru kelimeleri cümlelerin başına getirilerek soru yapılır. Bunun için soru kelimesinden sonra özne ve yüklem yer değiştirir.

Comment parles-tu français? Sen nasıl Fransızca konuşuyorsun?

Fransızcada işi kolaylaştırmak için cümle normal kurulup sonuna soru kelimesi getirilerek soru yapılır. Günlük hayatta en çok kullanılan yöntemden biridir.

Tu parles français **comment**? Sen nasıl Fransızca konuşuyorsun?

<p>Je parle français comment ? Tu parles bien français.</p>	<p>Ben nasıl Fransızca konuşuyorum? Sen iyi Fransızca konuşuyorsun.</p>
---	--

Nous parlons turc comment ? Vous parlez mal turc.	Biz nasıl Türkçe konuşuyoruz? Siz kötü Türkçe konuşuyorsunuz.
Il parle comment ? Il parle bien.	O nasıl konuşuyor? O iyi konuşuyor.

Yeni Kelimeler

Fransızcada “**hiç kimse**” anlamına gelen “**personne**” her zaman “**ne**” olumsuzluk ekiyle beraber kullanılır. “**ne**” eki fiilden önceki yerini alır “**pas**” olumsuzluk eki bu durumda kullanılmaz. “**en**” ve “**à**” edatları bir çok yerde karşımıza çıkacaktır ve farklı kullanımlarda farklı anlamları vardır. Buradaki anlamıyla bir ülkede olduğumuzu söylemek istediğimizde “**en**” edatı kullanılır bir şehirde bulunduğumuzu belirtmek istediğimizde ise “**à**” edatı kullanılır. İkinci önemli konu ise “**ici**” burada anlamına gelmesine rağmen Fransızca konuşma dilinde çoğunlukla “**là**” burada anlamında kullanılmaktadır.

quelqu’un (kelkōan) personne ne (perzon nö) chacun (şakan) tout le monde (tulmond) ici (isi) là (la) en (an)	birisi hiç kimse herkes, her biri herkes burada orada, burada içinde, -de, -da
Quelqu’un parle français. Est-ce que quelqu’un parle français ? Oui, Kaan parle français. Non, personne ne parle français.	Birisi Fransızca konuşuyor. Birisi Fransızca mı konuşuyor? Evet, Kaan Fransızca konuşuyor. Hayır, hiç kimse Fransızca konuşmuyor.
En Turquie , chacun parle turc. En Allemagne , chacun parle français.	Türkiye’de herkes Türkçe konuşur. Almanya’da herkes Fransızca konuşur.

En Allemagne, personne ne parle bien turc. En Turquie quelqu'un parle français.	Almanya'da hiç kimse iyi Türkçe konuşmaz. Türkiye'de birisi Fransızca konuşur.
En Turquie, personne ne parle français.	Türkiye'de hiç kimse Fransızca konuşmaz.
Tout le monde parle français ici. Quelqu'un parle turc ici. Personne ne parle français ici.	Burada herkes Fransızca konuşur. Burada birisi Türkçe konuşur. Burada hiç kimse Fransızca konuşmaz.

Avec (avek)
İle

Qui?	Avec qui?	Kim?	Kiminle?
Je	avec moi (avek mua)	Ben	benimle
Tu	avec toi (avek tua)	Sen	seninle
Il	avec lui (avek lui)	O	onunla
Elle	avec elle (avek el)	O	onunla
Nous	avec nous	Biz	bizimle
Vous	avec vous	Siz	sizinle
Ils, elles	avec eux (avek ö)	Onlar	onlarla
Quelqu'un	avec quelqu'un	Birisi	birisiyle
Personne	avec personne	Hiç kimse	hiç kimseyle
Chacun	avec chacun	Herkes	herkesle

Avec qui est-ce que tu parles?
Je parle **avec toi**.

Avec qui est-ce que Kaan parle?
Kaan parle **avec nous**.

Avec qui est-ce que vous parlez français?
Nous **ne** parlons **avec personne**.

Sen kiminle konuşuyorsun?
Ben seninle konuşuyorum.

Kaan kiminle konuşuyor?
Kaan bizimle konuşuyor.

Siz kiminle Fransızca konuşuyorsunuz?
Biz hiç kimse ile konuşmuyoruz.

<p>Avec qui est-ce que vous ne parlez pas ? Nous ne parlons avec personne?</p> <p>Qui parle avec toi? Kaan parle avec moi. Qu'est-ce qui parle avec toi? Il parle français avec moi.</p> <p>Est-ce que tu parles avec eux? Non, je ne parle pas avec eux.</p>	<p>Siz kiminle konuşmuyorsunuz? Biz hiç kimseyle konuşmuyoruz.</p> <p>Kim seninle konuşuyor? Kaan benimle konuşuyor. O seninle ne konuşuyor. O benimle Fransızca konuşuyor.</p> <p>Sen onlarla konuşuyor musun? Hayır, ben onlarla konuşmuyorum.</p>
--	--

Yeni kelimeler

<p>quand (kan) aujourd'hui (ojorduyi) le matin (lô matan) l'après-midi (lô apre midi) le midi (lô midi) le soir (lô suar) la nuit (la nui)</p> <p>Quand est-ce que Steffi parle ? Le matin, Steffi parle avec tout le monde. Le matin, je ne parle avec personne.</p> <p>Quand est-ce que tu ne parles pas français ? L'après-midi, je ne parle pas français.</p> <p>Le midi, je parle français avec Kerstin. Le midi, Kerstin parle turc avec Kaan.</p>	<p>ne zaman bugün sabahları öğleden sonraları öğlenleri akşamları geceleeri</p> <p>Steffi ne zaman konuşuyor? Sabahları Steffi herkesle konuşur.</p> <p>Sabahları ben hiç kimseyle konuşmam.</p> <p>Sen ne zaman Fransızca konuşmazsın? Ben öğleden sonraları Fransızca konuşmam.</p> <p>Öğlenleri ben Kerstin ile Fransızca konuşurum. Öğlenleri Kerstin Kaan ile Türkçe konuşur.</p>
--	--

<p>Le soir, nous ne parlons avec personne. Le soir, Burak parle avec Deniz.</p> <p>La nuit, je parle avec Sibel. Le soir, il parle avec nous.</p> <p>Qui parle avec vous le soir ? Kaan parle avec nous le soir.</p>	<p>Akşamları biz hiç kimse ile konuşmuyoruz. Akşamları Burak Deniz ile konuşur.</p> <p>Geceleri ben Sibel ile konuşurum. Akşamları o bizimle konuşur.</p> <p>Akşamları kim sizinle konuşur? Akşamları Kaan bizimle konuşur.</p>
---	--

Yeni Kelimeler

“**Jamais ne**” biraz önce öğrendiğimiz “**personne ne**” gibi olumsuzluk bildiren bir kelimedir ve aynı şekilde kullanılır.

<p>maintenant (metnan) toujours (tujur) jamais ne (jame nō) plus tard (pılu tar) enfin (anfan) tout de suite (tutdösuit)</p> <p>Maintenant je ne parle avec personne. Toujours je parle avec Burak.</p> <p>Maintenant il parle très bien français. Toujours il parle turc.</p> <p>Maintenant nous parlons avec vous. Toujours vous ne parlez avec personne.</p> <p>Quand est-ce que tu parles avec eux ? Je parle toujours avec eux.</p>	<p>şimdi her zaman hiçbir zaman sonra sonunda, nihayet hemen</p> <p>Şimdi ben hiç kimse ile konuşmuyorum. Her zaman ben Burak ile konuşurum. Şimdi o çok iyi Fransızca konuşuyor. Her zaman o Türkçe konuşur.</p> <p>Şimdi biz sizinle konuşuyoruz. Her zaman siz kimseyle konuşmazsınız.</p> <p>Sen ne zaman onlarla konuşursun? Ben her zaman onlarla konuşurum.</p>
---	--

Tu ne parles jamais avec eux.	Sen asla onlarla konuşmazsın.
Kaan parle toujours français avec nous.	Kaan her zaman bizimle Fransızca konuşur.
Kerstin parle toujours français.	Kerstin her zaman Fransızca konuşur.
Kerstin ne parle jamais turc.	Kerstin asla Türkçe konuşmaz.
Enfin tu parles avec moi.	Sonunda sen benimle konuşuyorsun.
Quand est-ce que tu parles avec Deniz ?	Deniz ile ne zaman konuşuyorsun?
Je parle avec elle tout de suite .	Ben onunla hemen konuşurum.
Tu ne parles jamais avec moi.	Sen asla benimle konuşmazsın.
Tu ne parles jamais avec nous.	Sen asla bizimle konuşmazsın.
Enfin elle parle avec Kaan.	En sonunda o Kaan ile konuşuyor.
Julia parle toujours avec Kaan.	Julia her zaman Kaan ile konuşur.
Toujours elle parle avec Deniz.	Her zaman o Deniz ile konuşur.

Aşağıda da gördüğünüz gibi şahıs zamirlerini ve fiilin şahıslara göre çekimlenmiş halini daha iyi görebilesiniz diye ayrı ayrı veriyorum. Dikkat edilmesi gereken nokta “**Je**” den sonra gelen fiil eğer sesli harfle başlıyorsa –e harfi atılıp **-J-** bir kesme işareti konularak arkasından gelen fiille birleştirilir. Bir diğer önemli konu ise “**parler**” (konuşmak) fiilinden sonra dil için tanım edatı kullanmak gerekmezken “**Apprendre**” (öğrenmek) ve “**comprendre**” (anlamak) fiillerinden sonra gelen dil, tanım edatı (**le, la**) ile beraber kullanılır.

l’anglais	(l’angle)	İngilizce
l’italien	(leitalyan)	İtalyanca
apprendre	(aprandır)	öğrenmek

Qui?	Apprendre	Kim?	Öğrenmek
J'	apprends (apran)	Ben	öğreniyorum
Tu	apprends (apran)	Sen	öğreniyorsun
Il	apprend (apran)	O	öğreniyor
Elle	apprend (apran)	O	öğreniyor
On	apprend (apran)	O, biz	öğreniyor(uz)
Nous	apprenons (aprönon)	Biz	öğreniyoruz
Vous	apprenez (apröne)	Siz	öğreniyorsunuz
Ils, elles	apprennent (apran)	Onlar	öğreniyorlar
<p>J'apprends le français. Tu apprends le turc.</p> <p>Qu'est ce que tu apprends ? J'apprends l'anglais. Comment est-ce que tu apprends l'anglais ? J'apprends très bien l'anglais.</p> <p>Avec qui apprends-tu l'anglais ? J'apprends l'anglais avec Julia. Quand est-ce que tu apprends l'anglais ? J'apprends toujours l'anglais.</p> <p>Est-ce que tu apprends le français ? Non, je n'apprends jamais le français. Donc qu'est-ce que tu apprends ? J'apprends le turc.</p> <p>Qui apprend le français ? Kaan apprend le français. Il apprend le français comment? Il apprend mal. Il apprend le français quand? Il apprend le français le matin.</p>		<p>Ben Fransızca öğreniyorum. Sen Türkçe öğreniyorsun.</p> <p>Sen ne öğreniyorsun? Ben İngilizce öğreniyorum. Sen nasıl İngilizce öğreniyorsun? Ben çok iyi İngilizce öğreniyorum.</p> <p>Sen kiminle İngilizce öğreniyorsun? Ben Julia ile İngilizce öğreniyorum. Sen ne zaman İngilizce öğreniyorsun? Ben her zaman İngilizce öğrenirim.</p> <p>Sen Fransızca öğreniyor musun? Hayır, ben hiçbir zaman Fransızca öğrenmem. Peki, sen ne öğreniyorsun? Ben Türkçe öğreniyorum.</p> <p>Kim Fransızca öğreniyor? Kaan Fransızca öğreniyor. O nasıl Fransızca öğreniyor O kötü öğreniyor. O ne zaman Fransızca öğreniyor? O sabahları Fransızca öğreniyor.</p>	

<p>Est-ce que tu apprends le turc le midi? Non, j'apprends le soir.</p> <p>Qui apprend l'italien ? Kaan apprend l'italien. Avec qui est-ce qu'il apprend ? Il apprend avec Julia.</p> <p>Qui parle tout de suite ? Kaan parle tout de suite. Qu'est-ce qu'il apprend tout de suite ? Il apprend le français tout de suite.</p>	<p>Öğlenleri Türkçe öğreniyor musun? Hayır, ben akşamları öğreniyorum.</p> <p>Kim İtalyanca öğreniyor. Kaan İtalyanca öğreniyor. O kiminle öğreniyor? O Julia ile öğreniyor.</p> <p>Kim hemen konuşur? Kaan hemen konuşur. O hemen ne öğreniyor? O hemen Fransızca öğreniyor.</p>
--	---

De (dö)
-den, -dan

Bu edat karşınıza bir çok yerde farklı anlamlarla çıkacaktır. Bunları teker teker ele alacağız. “**de**” edatı ile bilmeniz gereken en önemli şeylerden birisi tanım edatı “**le**” ile kullanıldığında “**du**” olarak değişmesidir.

de + la = **de la** (dö la)

de + le = du (dü)

Qui?	De qui?	Kim?	Kimden?
Je	de moi	Ben	benden
Tu	de toi	Sen	senden
Il	de lui	O	ondan
Elle	d'elle	O	ondan
Nous	de nous	Biz	bizden
Vous	de vous	Siz	sizden
Ils, elles	d'eux, d'elles	Onlar	onlardan
Quelqu'un	de quelqu'un	Birisi	birisinden
Personne	de personne	Hiç kimse	hiç kimseden
Chacun	de chacun	Herkes	herkesten
Kaan	de Kaan	Kaan	Kaan'dan

J'apprends de toi. Il apprend de moi.	Ben senden öğreniyorum. O benden öğreniyor.
Nous apprenons de vous. Ils apprennent de nous.	Biz sizden öğreniyoruz. Onlar bizden öğreniyorlar.
J'apprends l'italien de toi.	Ben senden İtalyanca öğreniyorum.
Il apprend le français de nous.	O bizden Fransızca öğreniyor.
Enfin tu apprends le français de lui.	En sonunda ondan Fransızca öğreniyorsun.
Je n'apprends jamais l'anglais.	Ben hiçbir zaman İngilizce öğrenmem.
Il apprend toujours de nous.	O daima bizden öğreniyor.
De qui apprends-tu toujours le français ? J'apprends le français de Kaan.	Sen Fransızcayı her zaman kimden öğreniyorsun? Ben Kaan'dan Fransızca öğreniyorum.
Chacun apprend le français de moi. Quelqu'un apprend le turc de nous.	Herkes benden Fransızca öğrenir. Birisi bizden Türkçe öğreniyor.
Personne n'apprend l'anglais de vous. De qui apprenez- vous l'italien ?	Hiç kimse sizden İngilizce öğrenmiyor. Siz kimden İtalyanca öğreniyorsunuz?
Nous apprenons l'italien de Kaan.	Biz Kaan'dan İtalyanca öğreniyoruz.
De qui apprends-tu le français ? J'apprends le français de Deniz.	Sen kimden Fransızca öğreniyorsun? Ben Deniz'den Fransızca öğreniyorum.
De qui apprenez-vous toujours l'anglais ?	Siz her zaman kimden İngilizce öğrenirsiniz.

<p>Nous apprenons l'anglais de vous.</p> <p>De qui est-ce qu'il apprend enfin l'anglais ? Il apprend l'anglais de moi.</p>	<p>Biz sizden İngilizce öğreniriz.</p> <p>O en sonunda kimden İngilizce öğreniyor? O benden İngilizce öğreniyor.</p>
---	--

<p>parfois (parfua) souvent (suuvan) tôt (to) tard (tar) encore (ankor) d'habitude (deabitud)</p> <p>Parfois j'apprends le français. Parfois je parle français.</p> <p>Parfois je n'apprends pas de toi. Parfois nous parlons de toi.</p> <p>Souvent nous parlons de toi. Souvent elle parle français avec moi.</p> <p>Souvent je n'apprends rien. Souvent il parle de moi.</p> <p>J'apprends encore le français mais je ne parle pas.</p> <p>Est-ce que tu parles encore avec moi ? Oui, je parle encore avec toi.</p>	<p>bazen sık sık yakında geç hala genelde</p> <p>Ben bazen Fransızca öğrenirim. Ben bazen Fransızca konuşurum.</p> <p>Ben bazen senden öğrenmem. Bazen biz senden konuşuruz.</p> <p>Biz senden sık sık konuşuruz. Sık sık o benimle Fransızca konuşur.</p> <p>Sık sık ben hiçbir şey öğrenmem. O benim hakkımda sık sık konuşur.</p> <p>Hala Fransızca öğreniyorum ama konuşmuyorum.</p> <p>Sen hala benimle mi konuşuyorsun? Evet, ben hala seninle konuşuyorum.</p>
--	---

<p>Tu parles encore de nous ?</p> <p>Oui, je parle encore de vous.</p>	<p>Sen hala bizim hakkımızda mı konuşuyorsun?</p> <p>Evet, ben hala sizin hakkınızda konuşuyorum.</p>
<p>D’habitude je ne parle pas français.</p>	<p>Genelde ben Fransızca konuşmam.</p>
<p>D’habitude je ne parle pas de lui.</p>	<p>Genelde ben ondan bahsetmem.</p>
<p>D’habitude j’apprends le français avec elle.</p>	<p>Genelde ben onunla Fransızca öğrenirim.</p>
<p>D’habitude personne ne parle avec moi.</p> <p>D’habitude personne n’apprend avec moi.</p>	<p>Genelde hiç kimse benimle konuşmaz.</p> <p>Genelde hiç kimse benimle öğrenmez.</p>
<p>D’habitude personne ne parle de nous.</p>	<p>Genelde hiç kimse bizden bahsetmez.</p>
<p>Bientôt je parle avec toi.</p> <p>Bientôt j’apprends le français.</p>	<p>Yakında seninle konuşacağım.</p> <p>Yakında Fransızca öğreneceğim.</p>
<p>Bientôt il parle de moi.</p> <p>Bientôt nous ne parlons pas avec vous.</p>	<p>Yakında o benden bahsedecek.</p> <p>Yakında biz sizinle konuşmayacağız.</p>
<p>Vous parlez tard.</p> <p>Je comprends tard.</p> <p>Je comprends rapidement</p>	<p>Siz geç konuşursunuz.</p> <p>Ben geç anlarım.</p> <p>Ben hızlı anlarım.</p>

Pour (pur)
için

Qui?	Pour qui?
Je	pour moi
Tu	pour toi
Il	pour lui
Elle	pour elle
Nous	pour nous
Vous	pour vous
Ils, elles	pour eux, pour elles
Quelqu'un	pour quelqu'un
Personne	pour personne
Chacun	pour chacun
Kaan	pour Kaan
Deniz	pour Deniz

Kim	Kimin için
Ben	benim için
Sen	senin için
O	onun için
O	onun için
Biz	bizim için
Siz	sizin için
Onlar	onlar için
Birisi	birisi için
Hiç kimse	hiç kimse için
Herkes	herkes için
Kaan	Kaan için
Deniz	Deniz için

Pour qui parles-tu?
Je parle **pour toi**.

Sen kimin için konuşuyorsun?
Ben senin için konuşuyorum.

Pour qui apprends-tu?
J'apprends **pour moi**.

Sen kimin için öğreniyorsun?
Ben kendim için öğreniyorum.

Qu'est-ce que tu apprends **pour toi**?
J'apprends le français **pour moi**.

Sen kendin için ne öğreniyorsun?
Ben kendim için Fransızca öğreniyorum.

Est-ce que quelqu'un parle **pour toi** ?
Non, personne ne parle **pour moi**.

Birisi senin için konuşur mu?
Hayır, hiç kimse benim için konuşmaz.

Est-ce que quelqu'un apprend le français **pour toi** ?
Oui, quelqu'un apprend le français **pour moi**.

Birisi senin için Fransızca öğrenir mi?
Evet, birisi benim için Fransızca öğrenir.

<p>Qui apprend le français pour toi ? Deniz apprend le français pour moi.</p> <p>Pour qui parles-tu maintenant ?</p> <p>Je ne parle pour personne.</p> <p>Pour qui apprends-tu le français ?</p> <p>J'apprends pour tout le monde.</p> <p>Chacun apprend le français pour nous. Personne n'apprend pour toi.</p> <p>Quelqu'un apprend pour nous le turc.</p> <p>Est-ce que tu apprends le français pour moi ? Non, je n'apprends pas le français pour toi. Oui, j'apprends le français pour toi tout de suite.</p> <p>Est-ce que tu parles français pour moi ? Non, je ne parle pas français pour toi. Oui, plus tard j'apprends le français pour toi.</p> <p>Enfin tu parles français pour moi.</p> <p>Enfin tu apprends le turc pour moi.</p>	<p>Kim senin için Fransızca öğreniyor? Deniz benim için Fransızca öğreniyor. Sen şimdi kimin için konuşuyorsun? Ben hiç kimse için konuşmuyorum.</p> <p>Sen kimin için Fransızca öğreniyorsun? Ben herkes için öğreniyorum.</p> <p>Herkes bizim için Fransızca öğrenir.</p> <p>Hiç kimse senin için öğrenmez.</p> <p>Birisi bizim için Türkçe öğrenir.</p> <p>Sen benim için Fransızca öğrenir misin? Hayır, ben senin için Fransızca öğrenmem. Evet, ben hemen senin için Fransızca öğrenirim.</p> <p>Sen benim için mi Fransızca konuşuyorsun? Hayır, ben senin için Fransızca konuşmuyorum. Evet, ben senin için sonra Fransızca öğrenirim.</p> <p>Sonunda sen benim için Fransızca konuşuyorsun. Sonunda sen benim için Türkçe öğreniyorsun.</p>
---	--

Comprendre (komprandr)
Anlamak

Qui?	Comprendre
Je	comprends (komprandr)
Tu	comprends (komprandr)
Il	comprend (komprandr)
Elle	comprend (komprandr)
On	comprend (komprandr)
Nous	comprenons (komprönon)
Vous	comprenez (komprane)
Ils, elles	comprennent (komprandr)

Je **comprends** le français.
Il **comprend** le turc.

Nous **comprenons** bien le français.
Vous **comprenez** mal le français.

Je **comprends** très mal le français.
Je **ne comprends pas**.

Tu **ne comprends pas** le français.
Elle **comprend** très bien le français.

Nous **comprenons** bien le turc.
Vous **comprenez** très bien
l'anglais.

Est-ce que tu **comprends** ?
Oui, je **comprends**.
Non, je **ne comprends pas**.

Est-ce que tu **comprends** le
français ?
Oui, je **comprends** très bien le
français.

Kim?	Anlamak
Ben	anlıyorum
Sen	anlıyorsun
O	anlıyor
O	anlıyor
O, biz	anlıyor(uz)
Biz	anlıyoruz
Siz	anlıyorsunuz
Onlar	anlıyorlar

Ben Fransızca anlıyorum.
O Türkçe anlıyor.

Biz iyi Fransızca anlıyoruz.
Siz kötü Fransızca anlıyorsunuz.

Ben çok kötü Fransızca anlıyorum.
Ben anlamıyorum.

Sen Fransızca anlamıyorsun.
O çok iyi Fransızca anlıyor.

Biz iyi Türkçe anlıyoruz.
Siz çok iyi İngilizce anlıyorsunuz.

Anlıyor musun?
Evet, anlıyorum.
Hayır, anlamıyorum.

Sen Fransızca anlıyor musun?

Evet, ben çok iyi Fransızca
anlıyorum.

Non, je ne **comprends** pas le français.

Est-ce qu'il **comprend** l'anglais ?
Oui, il **comprend** l'anglais.
Non, il ne **comprend** pas l'anglais.

Qu'est ce que tu **comprends** ?
Je **comprends** le français.
Comment **comprends-tu** le français ?
Je **comprends** mal le français.

Qui **comprend** le français ?
Kaan **comprend** le français.
Comment le **comprend t-il** ?
Il le **comprend** bien.

Qui **comprend** le turc ?
Personne **ne comprend** le turc.
Chacun **comprend** le turc.

Est-ce que quelqu'un **comprend** le français ?
Oui, quelqu'un **comprend** le français.
Non, personne ne **comprend** le français.

Est-ce que chacun **comprend** le turc ici ?
Oui, chacun **comprend** le turc ici.

Hayır, ben Fransızca anlamıyorum.

O İngilizce anlıyor mu?
Evet, o İngilizce anlıyor.
Hayır, o İngilizce anlamıyor.

Sen ne anlıyorsun?
Ben Fransızca anlıyorum.
Sen nasıl Fransızca anlıyorsun?
Ben kötü Fransızca anlıyorum.

Kim Fransızca anlıyor?
Kaan Fransızca anlıyor.
O onu nasıl anlıyor?
O onu iyi anlıyor.

Kim Türkçe anlıyor?
Hiç kimse Türkçe anlamıyor.
Herkes Türkçe anlıyor.

Birisi Fransızca anlıyor mu?
Evet, birisi Fransızca anlıyor.
Hayır, hiç kimse Fransızca anlamıyor.

Burada herkes Türkçe anlıyor mu?
Evet, burada herkes Türkçe anlıyor.

Aşağıda göreceğimiz beni, seni onu anlamına gelen zamirler her zaman fiilden önce kullanırlar.

Qui?	Qui?
je	me (mö)
tu	te (tö)
il	le (lö)
elle	la (la)
nous	nous (nu)
vous	vous (vu)
ils, elles	les (le)

Kim?	Kimi?
Ben	beni
Sen	seni
O	onu
O	onu
Biz	bizi
Siz	sizi
Onlar	onları

Est-ce que tu **me** comprends ?
Oui, je **te** comprends.
Non, je ne **te** comprends pas.

Est-ce que tu **le** comprends ?
Oui, je **le** comprends.
Non, je ne **le** comprends pas.

Nous ne **vous** comprenons pas.
Vous **nous** comprenez très bien.
Kaan ne **la** comprend pas.

Qui **me** comprend bien ?
Je **te** comprends bien.

Qui est-ce que tu comprends toujours ?
Je **te** comprends toujours.

Qui est-ce que Kaan comprend ?
Kaan **vous** comprend.

Qui est-ce que tu ne comprends pas ?
Je, ne comprend pas **Steffi**.

Beni anlıyor musun?
Evet, ben seni anlıyorum.
Hayır, ben seni anlamıyorum.

Onu anlıyor musun?
Evet, ben onu anlıyorum.
Hayır, ben onu anlamıyorum.

Biz sizi anlamıyoruz.
Siz bizi çok iyi anlıyorsunuz.
Kaan onu anlamıyor.

Kim beni iyi anlıyor?
Ben seni çok iyi anlıyorum.

Sen kimi her zaman anlarsın?
Ben seni her zaman anlarım.

Kaan kimi anlıyor?
Kaan sizi anlıyor.

Sen kimi anlamıyorsun?
Ben Steffi'yi anlamıyorum.

Est-ce que Steffi te comprend ? Oui, elle me comprend bien. Non, elle ne me comprend pas.	Steffi seni anlıyor mu? Evet, o beni çok iyi anlıyor. Hayır, o beni anlamıyor.
--	--

Appeler (appele) Çağırma			
Qui ?	Appeler	Kim	Çağırma
J'	appelle (appel)	Ben	çağırıyorum
Tu	appelles (appel)	Sen	çağırıyorsun
Il	appelle (appel)	O	çağırıyor
Elle	appelle (appel)	O	çağırıyor
Nous	appelons (apelon)	Biz	çağırıyoruz
Vous	appelez (appele)	Siz	çağırıyorsunuz
Ils, elles	appellent (appel)	Onlar	çağırıyorlar
<p>Je t'appelle.</p> <p>Tu m'appelles.</p> <p>Nous vous appelons.</p> <p>Qui appelles-tu ?</p> <p>J'appelle maman.</p> <p>Papa t'appelle.</p>		<p>Ben seni çağırıyorum.</p> <p>Sen beni çağırıyorsun.</p> <p>Biz sizi çağırıyoruz.</p> <p>Sen kimi çağırıyorsun?</p> <p>Ben anneyi çağırıyorum.</p> <p>Baba seni çağırıyor.</p>	

Sé appeler
Adı olmak, diye çağırılmak

“**Appeler**” fiili çağırma anlamına gelir ama Fransızca birine adını soracağınız zaman tam olarak Türkçe karşılığı “**Sen seni nasıl çağırıyorsun?**” olur. Tabii biz buna Türkçe “**Senin adın ne?**” deriz. Fransızca benim adım... demek için

“**Je m'appelle Ferhat.**” “Ben beni Ferhat diye çağırıyorum.” gibi bir cümle kurulur. Ama bu cümlenin doğru Türkçe karşılığı “**Benim adım Ferhat'tır.**” olacaktır.

Qui ?	Sé	Appeler	Kim?	Çağrılmak
Je	m'	appelle	Ben	çağırırım
Tu	t'	appelles	Sen	çağırılırsın
Il	s'	appelle	O	çağırılır
Elle	s'	appelle	O	çağırılır
Nous	nous	appelons	Biz	çağırılırız
Vous	vous	appelez	Siz	çağırılırsınız
Ils, elles	s'	appellent	Onlar	çağırılırlar
<p>Je m'appelle Kaan.</p> <p>Il s'appelle Volkan.</p> <p>Comment t'appelles tu? Je m'appelle Steffi.</p> <p>Comment s'appelle-t-elle ? Elle s'appelle Sabrina.</p> <p>Comment vous appelez-vous ? Nous nous appelons Burak et Deniz.</p> <p>Est-ce que tu t'appelles Kaan ? Non, je ne m'appelle pas Kaan. Comment t'appelles-tu donc ? Je m'appelle Volkan.</p> <p>Est-ce qu'elle s'appelle Steffi ? Non, elle ne s'appelle pas Steffi. Comment s'appelle t-elle donc? Elle s'appelle Jana.</p>			<p>Ben Kaan diye çağırırım. (Benim adım Kaan.) Onu Volkan diye çağırırlar. Onun adı Volkan'dır.</p> <p>Senin adın ne? Benim adım Steffi.</p> <p>Onun adı ne? Onun adı Sabrina'dır.</p> <p>Sizin adınız ne? Bizim adımız Burak ve Deniz'dir.</p> <p>Senin adın Kaan mıdır? Hayır, benim adım Kaan değildir. Senin adın ne peki? Benim adım Volkan'dır.</p> <p>Onun adı Steffi midir? Hayır, onun adı Steffi değildir. Peki, onun adı ne? Onun adı Jana'dır.</p>	

Yeni kelimeler

“Hiçbir şey” anlamına gelen “rien ne” “personne ne” ve “jamais ne” olumsuzluk bildiren kelimeler gibi kullanılır. Fiil “ne” olumsuzluk eki ile olumsuz hale getirilir “pas” kullanılmaz.

quelque chose (kelkö söz)
rien ne (riyan nö)
le sport (lö spor)
juste (jüst)

bir şey
hiçbir şey
spor
sadece

Faire

Qui?	Faire
Je	fais (fe)
Tu	fais (fe)
Il	fait (fe)
Elle	fait (fe)
Nous	faisons (fezon)
Vous	faites (fet)
Ils, elles	font (fon)

Yapmak

Kim?	Yapmak
Ben	yapıyorum
Sen	yapıyorsun
O	yapıyor
O	yapıyor
Biz	yapıyoruz
Siz	yapıyorsunuz
Onlar	yapıyorlar

Qu'est que **tu fais** ?

Je **fais du** sport.

Est-ce que tu **fais** toujours **du sport**.

Non, pas toujours, **juste** parfois.

Qu'est-ce qu'**il fait** ?

Il apprend le français.

Qu'est-ce que vous **faites** ?

Nous apprenons le français.

Est-ce que vous **faites juste du sport** ?

Non, nous **faisons du sport** et apprenons le turc.

J'apprends le français.

Sen ne yapıyorsun?

Ben spor yapıyorum.

Sen her zaman spor yapıyor musun?

Hayır, her zaman değil, sadece ara sıra.

O ne yapıyor?

O Fransızca öğreniyor.

Siz ne yapıyorsunuz?

Biz Fransızca öğreniyoruz.

Siz sadece spor mu yapıyorsunuz?

Hayır, biz spor yapıyoruz ve Türkçe öğreniyoruz.

Ben Fransızca öğreniyorum.

<p>Qu'est-ce que tu fais ? Je ne fais rien.</p> <p>Qu'est que tu fais pour moi? Je ne fais rien pour toi.</p> <p>Je fais quelque chose pour toi.</p> <p>Faites-vous quelque chose pour moi? Oui, quoi ? Non, je ne fais rien.</p> <p>Qu'est-ce que vous faites ici? Nous ne faisons rien.</p> <p>Qu'est-ce que tu fais ici? Je ne fais rien. Je fais quelque chose.</p> <p>J'aime faire du sport Est-ce que tu aimes faire aussi du sport?</p>	<p>Sen ne yapıyorsun? Ben hiçbir şey yapmıyorum.</p> <p>Sen benim için ne yapıyorsun? Ben senin için hiçbir şey yapmıyorum. Ben senin için bir şey yapıyorum.</p> <p>Sen benim için bir şey yapar mısın? Evet, ne? Hayır, ben hiçbir şey yapmam.</p> <p>Siz burada ne yapıyorsunuz? Biz hiçbir şey yapmıyoruz.</p> <p>Sen burada ne yapıyorsun? Ben hiçbir şey yapmıyorum. Ben bir şey yapıyorum.</p> <p>Ben spor yapmayı seviyorum. Sen de spor yapmayı seviyor musun?</p>
--	---

L'article Tanım Edatı

Tanım edatlarına Fransızca'da "**L'article**" denir. Bir ismi öğrenirken onun tanım edatını da tek bir sözcükmüş gibi ezberlemek gerekir. Çünkü her ismin tanım edatı değişiktir. Örneğin (kadın) anlamına gelen "**femme**" sözcüğü "**la**" tanım edatı alır. Bunu, sadece "**femme**" olarak değil, "**la femme**" olarak öğrenmek gerekir. Fransızcada isimler dişi ve erkek olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Dişi isimler genelde "**e**" harfi ile sona ererler ve "**la**" artikeli alırlar.

être	(etr)	olmak
un (le)	(an)	bir

une (la)	(ün)	bir
aucun ne	(akün nö)	hiç kimse, hiçbir şey
et	(e)	ve
le professeur	(lö profösör)	erkek öğretmen
la maîtresse	(la metres)	bayan öğretmen
la fille	(la fiy)	genç kız
le garçon	(lö garson)	erkek çocuk, delikanlı
l'homme	(leom)	adam
la femme	(la fam)	kadın
l'étudiant	(letudiyan)	erkek öğrenci (üniversite)
l'étudiante	(letudiant)	kız öğrenci (üniversite)

Être (etr) Olmak

“Être” fiili Fransızca'da ki en önemli fiillerden biridir. Birçok yerde karşımıza çıkar. Düzensiz bir fiildir ve ben, sen, o gibi şahıslara çekimi sırasında farklı olarak çekilir. Türkçe anlamları farklı olduğu gibi genel olarak. Ben öğrenciyim, sen küçüksün, o çocuktur. Cümlelerinde “öğrenciyim” deki “-im”, küçüksün de ki “-sün”, çocuktur da ki “tur” İsim soylu kelimelerin sonuna gelerek onların yüklem olmasını sağlayan, ek hâlindeki fiildir ve buradaki Fransızca “être” karşılığıdır.

Fransızca isimlerle beraber kullanılan sıfatların da isme cinsiyet ve sayı bakımından uyması gerekir.

Qui?	Être	Kim?	Olmak
Je	suis (suyi)	Ben	-im
Tu	es (e)	Sen	-sin
Il, elle	est (e)	O	-dir
On	est (e)	O, biz	-dir, -iz
Nous	sommes (som)	Biz	-iz
Vous	êtes (et)	Siz	-sınız
Ils, elles	sont (son)	Onlar	-ler

Je suis Kaan. Elle est Sibel. Nous sommes Kaan et Sibel.	Ben Kaan'ım. O Sibel'dir. Biz Kaan ve Sibel'iz.
---	---

<p>Qui es-tu? Je suis Burak.</p> <p>Qui est-il? Il est Hakan.</p> <p>Qui êtes-vous? Nous sommes Hakan et Burak.</p> <p>Est-ce que tu es Kaan ? Non, je ne suis pas Kaan. Qui es-tu ? Je suis Burak.</p> <p>Est-ce que c'est Hakan ? Non, ce n'est pas Hakan. Qui est-il ? C'est Kaan.</p> <p>Qui êtes-vous ? Je suis Deniz. Qu'est-ce que vous faites ici ? J'apprends le français ici.</p> <p>Qui êtes-vous ? Nous sommes Burak et Deniz. Qu'est que vous faites toujours ? Nous apprenons toujours le français.</p> <p>Qui est-elle ? C'est Steffi. Qu'est-ce qu'elle fait ici ? Elle apprend le turc.</p>	<p>Sen kimsin? Ben Burak'ım.</p> <p>O kimdir? O Hakan'dır.</p> <p>Siz kimsiniz? Biz Burak ve Hakan'ız.</p> <p>Sen Kaan mısın? Hayır, ben Kaan değilim. Sen kimsin? Ben Burak'ım.</p> <p>O Hakan mıdır? Hayır, O Hakan değildir. O kimdir? O Kaan'dır.</p> <p>Siz kimsiniz? Ben Deniz'im. Siz burada ne yapıyorsunuz? Ben burada Fransızca öğreniyorum.</p> <p>Siz kimsiniz? Biz Burak ve Deniz'iz. Siz her zaman ne yapıyorsunuz? Biz her zaman Fransızca öğreniyoruz.</p> <p>O kimdir? O Steffi'dir. O burada ne yapıyor? O Türkçe öğreniyor.</p>
--	--

Yeni kelimeler

Masculin	Féminin
grand (gran)	Grande (grand)
petit (pöti)	petite (pötit)
bavard (bavar)	bavarde (bavard)
gourmand (gurman)	gourmande
marrant (marran)	marrante (marrant)
actif (aktif)	active
paresseux (parezzö)	paresseuse
timide (timid)	timide
sympa (simpa)	sympa
travailleur (traveylör)	travailleuse
stupide (stupid)	stupide
joli (joli)	jolie
laid (le)	laide (led)

Erkek-Dişi
büyük
küçük
konuşkan
bogazına düşkün
eğlenceli
aktif
tembel
utangaç
hoş
çalışkan
aptal
güzel
çirkin

Comment est Kaan ?

Kaan est **beau**.

Qui est très **joli** ?

Julia est très **jolie**.

Comment est Hakan ?

Hakan est **laid**.

Qui est **stupide** ?

Ahmet est très **stupide**.

Est-ce que tu es **stupide** ?

Non, je ne suis pas **stupide**.

Qui est **paresseux** ?

Burak est **paresseux**.

Qui est **travailleur** ?

Deniz est très **travailleur**.

Kaan nasıldır?

Kaan yakışıklıdır.

Kim çok güzeldir?

Julia çok güzeldir.

Hakan nasıldır?

Hakan çirkindir.

Kim aptaldır?

Ahmet çok aptaldır.

Sen aptal mısın?

Hayır, ben aptal değilim.

Kim tembeldir?

Burak tembeldir.

Kim çalışkandır?

Deniz çok çalışkandır.

<p>Est-ce que tu es paresseux ? Non, je suis travailleur .</p> <p>Est-ce qu'il est joli ? Non, il est très laid .</p> <p>Est-ce qu'elle est stupide ? Oui, elle est très stupide .</p> <p>Je suis bavard . Il est timide . Tu es marrant .</p> <p>Elle est paresseuse . Je suis actif . Elle est sportive .</p> <p>Je suis un peu timide . Elle est très paresseuse .</p>	<p>Sen tembel misin? Hayır, ben çalışkanım.</p> <p>O yakışıklı mıdır? Hayır, o çok çirkindir.</p> <p>O aptal mıdır? Evet, o çok aptaldır.</p> <p>Ben konuşkanım. O utangaçtır. Sen eğlencelisin.</p> <p>O tembeldir. Ben aktifim. O sportifdir.</p> <p>Ben biraz utangacım. O çok tembeldir.</p>
--	--

Belirsiz Tanım Edatı

Un, une, de

Belirli hallerde isimlerin önünde “**le, la**” sözcükleri yerine belirsiz tanım edatı olarak adlandırılan “**un, une ve de**” sözcüğü kullanılır. Belirsiz tanım edatı yani “**un, une, de**” bilinmeyen, belirsiz, herhangi bir canlı veya cismin kastedildiğini ifade eder. Arkeli “**le**” olan isimlerle beraber “**un**” ve artikeli “**la**” olan dişi isimlerle beraber “**une**” kullanılır. “**de**” belirsiz tanım edatı olarak nerelerde kullanıldığını sonra göreceğiz.

<p>le garçon Kaan est un garçon.</p>	<p>Erkek çocuk, delikanlı Kaan bir erkek çocuktur.</p>
--	--

<p>la fille Deniz est une fille.</p>	<p>Kız çocuk Deniz bir kız çocuğudur.</p>
<p>la femme Kerstin est une femme.</p>	<p>Kadın, karı (eş) Kerstin bir kadındır.</p>
<p>l'homme Kaan est un homme.</p>	<p>Erkek (yetişkin) Kaan bir erkektir.</p>
<p>Nilgün est une femme. Burak est un garçon.</p>	<p>Nilgün bir kadındır. Burak bir delikanlıdır.</p>
<p>Qu'es tu ? Je suis un garçon.</p>	<p>Sen nesen? Ben bir erkek çocuğum.</p>
<p>Qu'est-il ? C'est un homme.</p>	<p>O nedir? Bu bir erkektir.</p>
<p>Qu'est-elle ? C'est une fille.</p>	<p>O nedir? Bu bir kız çocuktur.</p>
<p>Qu'est Sibel ? Sibel est une femme et elle est maîtresse.</p>	<p>Sibel nedir? Sibel bir kadın ve bir öğretmendir.</p>
<p>Qu'est Kaan ? Kaan est un homme et il est professeur.</p>	<p>Kaan nedir? Kaan bir erkektir ve o bir öğretmendir.</p>

L'Article Indefini

Olumsuz ve Belirsiz Tanım Edatları

“**un, une**” belirsiz tanım edatının “**avoir**” sahip olmak fiiliyle kullanıldığında olumsuz şekli “**de'dir**. Tanımlanan sözcüğü olumsuz yapmak istediğimizde ya da daha sonradan göreceğimiz gibi isim belli bir miktar belirttiğinde “**un, une**” “**de**” ye dönüşür.

“**Aucun ne**” hiçbir anlamına gelir ve daha önce gördüğümüz “**personne ne , rien ne, jamais ne**” yapıları gibi kullanılır.

l'élève (leelev)
aucun ne (akün nö)

öğrenci
hiç bir

Est-ce que tu es **un homme**?
Oui, je suis **un homme**.
Non, je ne suis pas **un homme**.

Sen bir adam mısın?
Evet, ben bir adamım.
Hayır, ben bir adam değilim.

Est-ce qu'elle est **une maîtresse**?
Oui, elle est **une maîtresse**.
Non, elle n'est pas **une maîtresse**.

O bir öğretmen midir?
Evet, o bir öğretmendir.
Hayır, o bir öğretmen değildir.

Est-ce que Deniz est **un garçon**?
Oui, Deniz est **un garçon**.
Non, Deniz n'est pas **un garçon**.

Deniz bir erkek çocuk mudur?
Evet, Deniz bir erkek çocuktur.
Hayır, Deniz bir erkek çocuk değildir.

Est-ce que Burak est **une fille**?
Non, Burak n'est pas **une fille**.

Burak bir kız mıdır?
Hayır, Burak bir kız değildir.

Est-ce que Kaan est **une femme**?
Non, Kaan n'est pas **une femme**.

Kaan bir kadın mıdır?
Hayır, Kaan bir bayan değildir.

Est-ce que Kaan est **un étudiant**?
Non, il n'est pas **un étudiant**.

Kaan bir üniversite öğrencisi midir?
Hayır, o bir üniversite öğrencisi değildir.

<p>Est-ce que Deniz est une étudiante?</p> <p>Non, Deniz n'est pas une étudiante.</p> <p>mais</p> <p>Burak n'est pas un étudiant mais c'est un élève.</p> <p>Deniz n'est pas une étudiante mais c'est une élève.</p> <p>Je ne suis pas un professeur mais je suis un étudiant.</p> <p>Elle n'est pas une élève mais une maîtresse.</p> <p>Je ne suis pas une fille mais un garçon.</p> <p>Tu n'es pas un garçon mais une fille.</p>	<p>Deniz bir üniversite öğrencisi midir?</p> <p>Hayır, Deniz bir üniversite öğrencisi değildir.</p> <p>ama, fakat</p> <p>Burak bir üniversite öğrencisi değil, ama o ilk öğretim öğrencisidir.</p> <p>Deniz bir üniversite öğrencisi değil, ama o ilk öğretim öğrencisidir.</p> <p>Ben öğretmen değilim, ama bir üniversite öğrencisiyim.</p> <p>O bir öğrenci değil, ama o bir öğretmendir.</p> <p>Ben bir kız değilim, ama bir erkeğim.</p> <p>Sen bir erkek değilsin, ama bir kızsın.</p>
--	--

L'Article Defini

Belirli Tanım Edatı

“**Le, la**” tanım edatları belirli tanım edatı olarak adlandırılır. Belirli tanım edatlarının tanımlayıcı işaret edici bir niteliği vardır. Bunlar herhangi bir varlık veya eşyanın değil, çok iyi bilinen, tanınan veya çok belirli bir cismin kastedildiğini ifade ederler.

Örneğin, “**la chaise**” denildiğinde bir yerde bulunan herhangi bir sandalyeyi değil, yeri, rengi boyu vb. gibi nitelikleri çok iyi bilinen bir sandalye kastedilmiş olur.

L'homme parle avec nous.

Adam bizimle konuşuyor.

L'élève est très travailleur.

Öğrenci çok çalışkandır.

La femme est très jolie.

Bayan çok güzeldir.

L'élève est très paresseux.

Öğrenci çok tembeldir.

Le garçon n'est pas un étudiant.

Genç erkek bir üniversite öğrencisi değildir.

La fille est très laide.

Genç kız çok çirkindir.

Le garçon est très stupide.

Delikanlı çok aptaldır.

L'homme nous comprend bien.

Adam bizi iyi anlıyor.

La femme parle bien français.

Kadın iyi Fransızca konuşuyor.

L'étudiant n'apprend pas le turc.

Öğrenci Türkçe öğrenmiyor

Burada bahsedilen öğrenci, öğretmen, adam, kadın vs. isimlerin hepsi konuşmacı ve dinleyici tarafından bilinen belirli kişiler kastedilerek söylenilmiştir.

İlerleyen konularda bu fark daha ayrıntılı bir şekilde işlenecektir.

Fransızca İsimler

Fransızca isimler eril cins “le” ve dişi cins “la” tanım edatlı olmak üzere ikiye ayrılırlar. Türkçe’de böyle bir kavram olmadığı için Avrupa dillerini öğrenirken en çok zorluk çekilen yer burasıdır. Bunun gibi birçok isim karşımıza çıkacaktır bu sebepten isimleri tanım edatları ile beraber öğrenmeliyiz.

Bu anlamına gelen “ce” ismi direk nitelediğinde ve tanım edatı “le” olan erkek isimlerle beraber kullanıldığında eğer sessiz harfle başlıyorsa “ce” eğer bir sesli harfle başlıyorsa “cet” olarak karşımıza çıkar.

À qui? (a ki)
Ce (sö)

Qui?	À qui?
Je	mon (mon)
Tu	ton (ton)
Il	son (son)
Elle	son (son)
Nous	notre (notr)
Vous	votre (votr)
Ils, elles	leur (lör)

le frère (lö frer)
le père (lö per)
le fils (lö fis)
l'ami (lami)
le professeur (lö profössör)
le tapis (lö tapi)
l'homme (leom)
le miroir (lö miruar)
l'oncle (lonkl)
le client (lö kılıyan)
le journal (lö jurnal)
le mari (lö mari)
le livre (lö livr)
le boeuf (lö böf)
l'enfant (lanfan)

Kimin?
bu

Kim?	Kimin?
Ben	benim
Sen	senin
O	onun
O	onun
Biz	bizim
Siz	sizin
Onlar	onların

erkek kardeş
baba
erkek evlat
arkadaş (erkek)
öğretmen
halı
adam
ayna
dayı, amca
erkek müşteri
gazete
koca, eş
kitap
sığır
çocuk

<p>C'est un journal. À qui est ce journal ? C'est son journal.</p>	<p>Bu bir gazetedir. Bu kimin gazetesidir? Bu onun gazetesidir.</p>
<p>C'est un frère. À qui est ce frère ? C'est mon frère.</p>	<p>Bu bir erkek kardeştir. Bu kimin erkek kardeşidir? Bu benim erkek kardeşimdir.</p>
<p>C'est un père. À qui est ce père? C'est ton père.</p>	<p>Bu bir babadır. Bu kimin babasıdır? Bu senin babandır.</p>
<p>C'est un fils. À qui est ce fils? C'est son fils.</p>	<p>Bu bir erkek evlattır. Bu kimin erkek çocuğudur? Bu onun erkek çocuğudur.</p>
<p>C'est un ami. À qui est cet ami? C'est leur ami.</p>	<p>Bu bir erkek arkadaştır. Bu kimin erkek arkadaşıdır? Bu onun erkek arkadaşıdır.</p>
<p>C'est un professeur. À qui est ce professeur? C'est son professeur.</p>	<p>Bu bir erkek öğretmendir. Bu kimin öğretmenidir? Bu onun öğretmenidir.</p>
<p>C'est un tapis. À qui est ce tapis? C'est notre tapis.</p>	<p>Bu bir halıdır? Bu kimin halısıdır? Bu bizim halımızdır.</p>
<p>C'est un mari. À qui est ce mari? C'est son mari.</p>	<p>Bu bir kocadır. Bu kimin kocasıdır? Bu onun kocasıdır.</p>
<p>C'est un client. À qui est ce client? C'est leur client.</p>	<p>Bu bir müşteridir. Bu kimin müşterisidir? Bu onun müşterisidir.</p>

Son professeur est très beau.
Est-ce que **son** professeur est très beau?

Oui, **son** professeur est très beau.

Non, **son** professeur n'est pas beau.

Son ami est très stupide.
Est-ce que **son** ami est très stupide?

Oui, **son** ami est très stupide.

Non, **son** ami n'est pas stupide.

Son fils apprend l'italien.
Est-ce que **son** fils apprend l'italien?
Oui, **son** fils apprend l'italien.

Non, **son** fils n'apprend pas l'italien.

Ton père me comprend bien.
Est-ce que **ton** père nous comprend?
Oui, **mon** père vous comprend bien.
Non, **mon** père ne vous comprend pas.

Mon frère parle français.
Est-ce que **ton** frère parle français?

Oui, **mon** frère parle bien français.

Non, **mon** frère ne parle pas français.

Onun öğretmeni çok yakışıklıdır.
Onun öğretmeni çok mu yakışıklıdır.

Evet, onun öğretmeni çok yakışıklıdır.

Hayır, onun öğretmeni yakışıklı değildir.

Onun erkek arkadaşı çok aptaldır.
Onun erkek arkadaşı çok mu aptaldır?

Evet, onun erkek arkadaşı çok aptaldır.

Hayır, onun erkek arkadaşı aptal değildir.

Onun oğlu İtalyanca öğreniyor.
Onun oğlu İtalyanca mı öğreniyor?

Evet, onun oğlu İtalyanca öğreniyor.

Hayır, onun oğlu İtalyanca öğrenmiyor.

Senin baban beni iyi anlıyor.
Senin baban bizi anlıyor mu?

Evet, benim babam sizi iyi anlıyor.
Hayır, benim babam sizi anlamıyor.

Benim erkek kardeşim Fransızca konuşuyor.

Senin erkek kardeşin Fransızca konuşuyor mu?

Evet, benim kardeşim iyi Fransızca konuşuyor.

Hayır, benim kardeşim Fransızca konuşmuyor.

<p>Notre tapis est très bien. Est-ce que votre tapis est très bien? Oui, notre tapis est très bien. Non, notre tapis n'est pas bien.</p> <p>Votre lettre est très courte. Est-ce que votre lettre est courte? Oui, notre lettre est très courte. Non, notre lettre n'est pas courte.</p> <p>Son mari est beau. Est-ce que son mari est beau? Oui, son mari est beau. Non, son mari n'est pas beau.</p> <p>Son client parle très bien turc. Est-ce que son client parle très bien turc? Oui, son client parle très bien turc. Non, son client ne parle pas turc.</p> <p>Votre journal est intéressant. Est-ce que votre journal est intéressant? Oui, notre journal est intéressant. Non, notre journal n'est pas intéressant.</p> <p>C'est un livre. À qui est-ce livre ? C'est mon livre.</p>	<p>Bizim halımız çok iyidir. Sizin halınız çok mu iyidir? Evet, bizim halımız çok iyidir. Hayır, bizim halımız iyi değildir.</p> <p>Sizin mektubunuz çok kısadır. Sizin mektubunuz kısa mıdır? Evet, bizim mektubumuz çok kısadır. Hayır, bizim mektubumuz kısa değildir.</p> <p>Onun kocası yakışıklıdır. Onun kocası yakışıklı mıdır? Evet, onun kocası yakışıklıdır. Hayır, onun kocası yakışıklı değildir.</p> <p>Onun müşterisi çok iyi Türkçe konuşur. Onun müşterisi çok iyi Türkçe mi konuşur? Evet, onun müşterisi çok iyi Türkçe konuşur. Hayır, onun müşterisi Türkçe konuşmaz.</p> <p>Sizin gazeteniz ilginçtir. Sizin gazeteniz ilginç midir? Evet, bizim gazetemiz ilginçtir. Hayır, bizim gazetemiz ilginç değildir.</p> <p>Bu bir kitaptır. Bu kimin kitabıdır? Bu benim kitabımdır.</p>
--	--

<p>C'est un boeuf. À qui est-ce boeuf ? C'est ton boeuf.</p> <p>C'est un enfant. À qui est cet enfant ? C'est leur enfant.</p> <p>Ton boeuf est grand. Est-ce que mon boeuf est grand? Oui, ton boeuf est grand. Non, ton boeuf n'est pas grand mais ton boeuf est petit.</p> <p>Mon livre est très ennuyeux. Est-ce que ton livre est ennuyeux? Oui, mon livre est très ennuyeux. Non, mon livre n'est pas ennuyeux.</p> <p>Son enfant est petit. Est-ce que son enfant est petit? Oui, son enfant est très petit. Non, son enfant n'est pas petit.</p>	<p>Bu bir sığırdır. Bu kimin sığıridir? Bu senin sığırındır.</p> <p>Bu bir çocuktur. Bu kimin çocuğudur? Bu onların çocuğudur.</p> <p>Senin sığırın büyüktür. Benim sığırım büyük müdür? Evet, senin sığırın büyüktür. Hayır, senin sığırın büyük değildir, aksine senin sığırın küçüktür.</p> <p>Benim kitabım çok can sıkıcıdır. Benim kitabım çok can sıkıcı mıdır? Evet, benim kitabım çok sıkıcıdır. Hayır, benim kitabım çok sıkıcı değildir.</p> <p>Onun çocuğu küçüktür. Onun çocuğu küçük müdür? Evet, onun çocuğu çok küçüktür. Hayır, onun çocuğu küçük değildir.</p>
---	---

Dişi isimlerle beraber iyelik sıfatlarının dişi hali kullanılır.

Qui?	À qui?	Kim?	Kimin?
je	ma	ben	benim
tu	ta	sen	senin
il	sa	o	onun
elle	sa	o	onun
nous	notre	biz	bizim
vous	votre	siz	sizin
ils, elles	leur	onlar	onların

la soeur	(la sör)	kız kardeş
la mère	(la mer)	anne
la fille	(la fiy)	kız evlat
l'amie	(lami)	kız arkadaş
la maîtresse	(la metres)	bayan öğretmen
la femme	(la fam)	kadın, karı (eş)
la vache	(la vaş)	inek
l'école	(lekol)	okul
la porte	(la port)	kapı
la tante	(la tant)	hala, teyze
la cliente	(la kiliyant)	bayan müşteri
la lettre	(la letr)	mektup
la bulle	(la bul)	boğa
la fenêtre	(la fönetr)	pencere
la nourriture	(la norritur)	yemek

Sesli harfle başlayan dışı isimlerde “**amie, école**” erkek isimleri niteleyen iyelik zamirleri “**mon, ton, son**” kullanılır.

“**Ma amie, ma école**” olarak değil “**mon amie**” ya da “**mon école**” olarak yazılır.

Bu anlamına gelen “**ce**” ismi direk nitelediğinde tanım edatı “**la**” olan dışı isimlerle beraber kullanıldığında “**cette**” olarak karşımıza çıkar.

C'est une lettre.

À **qui** est **cette** lettre?

C'est **votre** lettre.

C'est une soeur.

À **qui** est **cette** soeur ?

C'est **ma** soeur.

C'est une mère.

À **qui** est **cette** mère ?

C'est **ta** mère.

Bu bir mektuptur.

Bu kimin mektubudur?

Bu sizin mektubunuzdur.

Bu bir kız kardeştir.

Bu kimin kız kardeşidir?

Bu benim kız kardeşimdir.

Bu bir annedir.

Bu kimin annesidir?

Bu senin annendir.

<p>C'est une fille. À qui est cette Fille ? C'est sa fille.</p>	<p>Bu bir kız evlattır. Bu kimin kızıdır? Bu onun kızıdır.</p>
<p>C'est une amie. À qui est cet amie? C'est son amie.</p>	<p>Bu bir kız arkadaştır. Bu kimin kız arkadaşıdır? Bu onun kız arkadaşıdır.</p>
<p>C'est une femme. À qui est cette femme ? C'est sa femme.</p>	<p>Bu bir kadındır? Bu kimin karısıdır? Bu onun karısıdır.</p>
<p>C'est une maîtresse. À qui est cette maîtresse ? C'est notre maîtresse.</p>	<p>Bu bir bayan öğretmendir. Bu kimin öğretmenidir? Bu bizim öğretmenimizdir.</p>
<p>C'est une vache. À qui est cette vache ? C'est votre vache.</p>	<p>Bu bir ineştir. Bu kimin ineğidir? Bu sizin ineğinizdir.</p>
<p>C'est une école. À qui est cette école ? C'est leur école.</p>	<p>Bu bir okuldur. Bu kimin okuludur? Bu onların okuludur.</p>
<p>Ma soeur est très jolie. Est-ce que ta soeur est très jolie? Oui, ma soeur est très jolie. Non, ma soeur n'est pas jolie.</p>	<p>Benim kız kardeşim çok güzeldir. Senin kız kardeşin çok mu güzeldir? Evet, kız kardeşim çok güzeldir. Hayır, kız kardeşim güzel değildir.</p>
<p>Ta mère parle toujours beaucoup. Est-ce que ta mère parle toujours beaucoup? Oui, ma mère parle toujours beaucoup. Non, ma mère parle peu.</p>	<p>Senin annen her zaman çok konuşur. Senin annen her zaman çok mu konuşur? Evet, benim annem her zaman çok konuşur. Hayır, benim annem az konuşur.</p>
<p>Sa fille est très travailleuse.</p>	<p>Onun kızı çok çalışkandır.</p>

Est-ce que **sa fille** est très travailléeuse?
Oui, **sa fille** est très travailléeuse.
Non, **sa fille** est très paresseuse.

Son amie est très laide.
Est-ce que **son amie** est très laide?

Oui, **son amie** est très laide.

Non, **son amie** n'est pas laide mais elle est belle.

Son épouse est très maligne.
Est-ce que **son épouse** est très maligne?
Oui, **son épouse** est très maligne.
Non, **son épouse** n'est pas maligne mais elle est stupide.

Notre maîtresse nous comprend bien.
Est-ce que **votre maîtresse** vous comprend bien?
Oui, **notre maîtresse** nous comprend bien.
Non, **notre maîtresse** ne nous comprend pas.

Votre vache est très stupide.
Est-ce que **votre vache** est très stupide?
Oui, **notre vache** est très stupide.
Non, **notre vache** n'est pas très stupide.

Votre école est très belle.
Est-ce que **votre école** est très belle?

Onun kızı çok mu çalışkandır?
Evet, onun kızı çok çalışkandır.
Hayır, onun kızı çok tembeldir.

Onun kız arkadaşı çok çirkindir.
Onun kız arkadaşı çok mu çirkindir?
Evet, onun kız arkadaşı çok çirkindir.
Hayır, onun kız arkadaşı çirkin değildir, aksine o güzeldir.

Onun karısı çok kurnazdır.
Onun karısı çok mu kurnazdır?
Evet, onun karısı çok kurnazdır.
Hayır, onun karısı kurnaz değildir, aksine o aptaldır.

Bizim öğretmenimiz bizi iyi anlıyor.
Sizin öğretmeniniz sizi iyi anlıyor mu?
Evet, bizim öğretmenimiz bizi iyi anlıyor.
Hayır, bizim öğretmenimiz bizi anlamıyor.

Sizin ineğiniz çok aptaldır.
Sizin ineğiniz çok aptal mıdır?
Evet, bizim ineğimiz çok aptaldır.
Hayır, bizim ineğimiz çok aptal değildir.

Sizin okulunuz çok güzeldir.
Sizin okulunuz çok güzel midir?

Oui, **mon école** est très belle.
Non, **mon école** n'est pas très belle.

C'est de la nourriture.
À qui est cette nourriture ?
C'est **sa nourriture**.

C'est une fenêtre.
À qui est cette fenêtre ?
C'est **notre fenêtre**.

Sa nourriture est très délicieuse.
Est-ce que **sa nourriture** est très délicieuse?
Oui, **sa nourriture** est très délicieuse.
Non, **sa nourriture** n'est pas délicieuse.

Notre fenêtre est ouverte.
Est-ce que **notre fenêtre** est ouverte?
Oui, **votre fenêtre** est ouverte.

Non, **votre fenêtre** n'est pas ouverte mais **votre fenêtre** est fermée.

Evet, benim okulum çok güzeldir.
Hayır, benim okulum çok güzel değildir.

Bu bir yemektir.
Bu kimin yemeğidir?
Bu onun yemeğidir.

Bu bir penceredir.
Bu kimin penceresidir?
Bu bizim penceremizdir.

Onun yemeği çok lezzetlidir.
Onun yemeği çok lezzetli midir?

Evet, onun yemeği çok lezzetlidir.
Hayır, onun yemeği çok lezzetli değildir.

Bizim penceremiz açıktır.
Bizim penceremiz açık mıdır?

Evet, sizin penceremiz açıktır.

Hayır, sizin penceremiz açık değildir, aksine sizin penceremiz kapalıdır.

Les jours de la semaine

Haftanın günleri

Fransızcada günlerle beraber genelde tanım edatı kullanılmaz ama eğer belirli bir günde olan bir şeyden bahsetmek istiyorsak o zaman "le" tanım edatı ile beraber kullanılır. **Le lundi = Pazartesi** anlamına gelir. Bütün günlerin tanım edatı "le"dir ve günlerin ilk harfleri büyük yazılmaz.

lundi (londi)	Pazartesi	le lundi	Pazartesi günü
mardi (mardi)	Salı	le mardi	Salı günü
mercredi (mörkrödi)	Çarşamba	le mercredi	Çarşamba günü
jeudi (jödi)	Perşembe	le jeudi	Perşembe günü
vendredi (vandrödi)	Cuma	le vendredi	Cuma günü
samedi (samdi)	Cumartesi	le samedi	Cumartesi günü
dimanche (dimanş)	Pazar	le dimanche	Pazar günü
le jour (lö jur)	gün	dernier / dernière	geçen
la semaine (la sömen)	hafta	avant-hier	evvelsi gün
aujourd'hui (ojurduyi)	bugün	après-demain	yarından sonra
hier (iyer)	dün	le lendemain	bir gün önce
demain (dömen)	yarın	la veille	dün
prochain/prochaine (pıroşen)	gelecek		

Les mois de l'année

Yılın ayları

Belirli bir ayı ifade etmek için “**en**” edatından yararlanılır. Aylarla beraber ayın ilk günü hariç derece gösteren sayılar kullanılmaz. “**le premier mai**” ama “**le deux juin**”. Dikkat edin bütün aylar erkek cinstir ve büyük harfle yazılmazlar.

janvier	Ocak	en janvier	Ocakta
février	Şubat	en février	Subatta
mars	Mart	en mars	Martta
avril	Nisan	en avril	Nisanda
mai	Mayıs	en mai	Mayısta
juin	Haziran	en juin	Haziranda
juillet	Temmuz	en juillet	Temmuzda
août	Agustos	en août	Agustosda
septembre	Eylül	en septembre	Eylülde
octobre	Ekim	en octobre	Ekimde
novembre	Kasım	en novembre	Kasımda
décembre	Aralık	en décembre	Aralıkta

le mois l'an / l'année la décennie	ay yıl on yıl	le siècle le millénaire	yüz yıl bin yıl
Les saisons Mevsimler			
l'été l'automne l'hiver le printemps	yaz sonbahar kış ilkbahar	en été en automne en hiver au printemps	yazın sonbaharda kışın ilkbaharda
Les directions Yönler			
à gauche à droite tout droit		solda, sola sağda, sağa doğru	
le nord le sud l'est l'ouest	kuzey güney doğu batı	le nord-est le nord-ouest le sud-est le sud-ouest	kuzeydoğu kuzeybatı güneydoğu güneybatı